

دقوم، سيمى، ژبى اورنگ دتعصب اصلاح

إرشادات

شيخ العرب والعجم عارف بالله
حضرت اقدس مولانا شاه حكيم محمد اختر صاحب دامت بركاتهم

خپورونكى

شعبه نشر و اشاعت خانقاه امدايه اشرفيه/ اشرف المدارس

كلشن اقبال ۲ كراچى

مقدمه

دغه وخت په ټوله دنيا كښې د كافرانو پر ډول
 د "قوميت و صوبائيت او درنگ او ژبې" پر بنياد باندې
 مسلمان چي څه رنگه په خپل مينځ كښې په اختلاف او
 انتشار (جلاوالي) اخته دي چي د قرآن او حديث د تعليمات
 څخه بلكل خلاف دي. ددې فتنې د اصلاح د پاره د شيخ
 العرب والعجم عارف بالله حضرت اقدس مولانا شاه حكيم
 محمد اختر صاحب دامت بركاتهم د كتابو څخه ددې فتنې په
 باره كښې ملفوظات (فرمانونه) راټول كړه او يوه مختصره
 رساله "د قوم سيمي ژبې او رنگ د تعصب اصلاح" چاپ
 سوي ده.

د نن سبا د حالاتو په خاطر دغه رساله ډير تر ډيره چاپ
 كړي او تر نورو خلكو پوري ئې ورسوي چي تعصب او نفرت
 ليري سي او په خپل مينځ كښې محبت يې پيدا سي.
 هر سړي ته ددې رسالې د عام چاپولو اجازه ده.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ النَّبِيِّ الْكَرِيمِ

۱۶ شعبان المعظم ۱۴۲۷ مطابق ۱۰ ستمبر ۲۰۰۶ مازديگر دیکشنې ورځ

د ژبې او رنگ اختلاف د الله تعالیٰ نېمانی ده

ارشاد ئی و فرمائی چې ټوله مسلمانان ورونه دی.

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾

(سورة الحجرات، آية: ۱۰)

خوک دافریقه خنجه راغلی دی، خوک دلندن خنجه، خوک دافغانستان خنجه، خوک دبلوچستان خنجه، خوک دپنجاب خنجه، خوک دسند خنجه، یو دکوم عیای خنجه راغلی دی بل دکوم عیای خنجه لاکن زه ټوله خپل ورونه بولم. الله تعالیٰ فرمائی

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاختلاف الّسنتکم

﴿ وَالْوَالِدَاتُ لَكُمْ

(سورة الروم، آية: ۲۲)

دژبی او رنگ اختلاف دا زما نښانی دی، که څوک دخدای نښانی حقیره (کمتره) بولی نو دهغه ډیره ناپوهی ده، هغه ډیر بې عقل سړی دی. لوی لوی تعلیم یافته خلک دژبی او رنگ په اختلاف سره یو او بل حقیر بولی. خلک دگناه حقیقت نه پیژنی، که څوک دخدای نښانی نه منی، انکارئی کوی نو دا کفر دی. څوک پنجابی وائی، څوک سندهی نو اُردو ژبی والا خاندی، اُردو بڼه ژبه خوده لاکن دا تر ټولو ژبو بڼه او افضله بلل روا نه ده او یوه ژبه هم حقیره (کمتره) بلل روانه ده. انگریزی ژبه هم باید حقیره ونه بلل سی، که یوانگریز مسلمان سی نوبه څه وائی؟ انگریزی خو به وائی.

بس چی څومره ژبی دی ټوله بڼه و بوله، که ته په لندن کښی پیداسوی وای نوبه دی انگریزی ویلائی، که په پنجاب کښی پیدا سوی وای نوبه دی پنجابی ویلائی، که په سِند کښی پیدا سوی وای نو به دی سندهی ویلائی، لهندا کومه ژبه چی ستا وای آیا هغه دی حقیره بلله؟ لهندا هیڅ ژبه حقیره مه بوله. کله چی مور بنگله دیش ته ولاړو نو هیڅکله مو یو بنگله

دیشی حقیر ونه بولی، په دې خاطر ټوله بنگله دیشان مو عاشقان
سول ځکه چې په ما کښی قوم پرستی نسته، تعصب نه درلودل
دا خبره به ډیره کمه په نظر درسی. زما څومره دوستان د پنجاب
دی لاکن دهغو پنجابی ماته خوندار کوی.

قوم پرستی..... د بدی خاتمی ذریعه ده

د خپل زړه جائزه اخلی چې د قوم پرستی یوه ذره خو مو
په زړه کښی نسته. که د قوم پرستی یوه ذره هم په زړه کی ده نو
د بدی خاتمی اندیبننه ده. په یوه غزا کښی یوسړی په ډیره
دلاوری سره جنگیدی، یوه صحابی دهغه صفت وکړی نو
رسول الله ﷺ وفرمایل چې دغه دورځی دی، هغه صحابی په
هغه پسی سو په آخره کښی ولیدی چې هغه زخمی سو او
د زخمو تاب یی نه راوړی په خپله توره ئی ځان مړ کی، صحابی
راغلی دا کیسه یی رسول الله ﷺ ته وکړل او پوښتنه ئی ځنی
وکره چې یا رسول الله ﷺ دا څنگه کیسه ده؟ رسول الله ﷺ
ارشاد وفرمایلی چې دا سړی د اسلام دپاره نه د تعصب دپاره
جنگیدی چې زما د قبیلې (قوم) نوم به وی. بس بڼه پوه سی

چی تعصّب دوږخ ته وړونکی دی، ژبه او رنگ حقیر بلل
دوږخ ته دوړلو ذریعه ده.

دا مضمون خپور(عام) کړی، ددی به ډیره فائده وی،
نن سبا هرځای ددې دخپوریدو ضرورت دی. هر مسلمان دی
دغه مضمون مخته خپور کړی. یوه ژبه حقیره مه بوله، دژبی او
رنگ په خاطر شوک حقیر(کم) بلل ددې دلیل دی چی دا سړی
دخدای تعالیٰ دښمنی منکره دی. شونه خلگ چی دلته
موجود دی ټوله دی دغه مضمون خپور کړی **وَ اِخْتِلَافُ
السِّتِّکُمْ وَالْوَانِکُمْ** سړی دخپل پلار دښمنی عزت کوی هغه ته
په کتلو سره پلار یاده وی او ژاری چی دا زما دپلار نښمنی ده.
هغه بنده خومره بی عقل دی کوم چی دالله تعالیٰ نښمنی
دجنگ ذریعه جوړه وی. دټوله دنیا مسلمانان یو دبله سره
وړونه دی که دلندن وی، که دیوگینلها وی، دکندهار وی، که
دکابل وی که دمزار، توران او سپینان خدای تعالیٰ جوړه وی،
خپله نه جوړپړی، خدای تعالیٰ بی پیدا کونکی دی. درنگ او
ژبی جلاوالی دالله تعالیٰ دقدرت نښمنی ده. شوک چی دقرآن

پاک پریوه آیت باندی ایمان رانه وری هغه دقرآن پاک منکره دی.
 ۱۶ صفرالمظفر ۱۴۲۳ مطابق ۲۷ اپریل ۲۰۰۲ دسې شنبې ورځ ماښام
 دژبو او رنگو اختلاف دالله تعالیٰ دپیژندنې ذریعه ده
 اوس یوه نوې خبره واوری! چی شاید زما شخه ئې
 واوری. په ملاوی ښار کښی یوه شپه پر دوې بجې می سترگی
 روڼی سوی نو سپی غپل ما فکر وکړی چی څه خبره ده چی
 ددې ځای سپی هم په هغه ژبه غاپی په کومه ژبه چی دکراچی
 سپی غاپی. سپیان پیشی او ټوله حیوانان دهر وطن دا یو رنگه
 ویل کوی. د انگلستان سپی دا نه وائی چی I am a dog او
 د انگلستان پیشی دا نه وائی چی I am a cat بلکه دهر وطن
 پیشی به میاؤ وائی. دبنگله دیش یوه عالم ټوکه وکړه چی
 پیشی چی کوم میاؤ وائی په اصل کښی وائی چی مې آؤ (یعنی
 زه درسم)؟ یعنی پر دسترخوان باندی څه یوازی یوازی خوراک
 کوې مې آؤ یعنی زه درسم؟ لاکن دانسانانو ژبی دهر وطن او
 هر علاقې دا جلا جلا دی څه وجه ده؟ په زړه کښی راغله چی
 الله تعالیٰ انسانان دخپل معرفت (پیژندنې) دپاره پیدا کړی دی

پدې خاطر دهغو په ژبو کېنې ئې اختلاف راوستی چې په دغه
 اختلاف سره هغه ما وپیژنی چې واه زما ربّه ستا څنگه قدرت
 دی چې تا څومره ژبی پیدا کړی دی. الله تعالی ارشاد فرمائی

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ

وَأَلْوَانِكُمْ﴾

(سورة الروم، آية: ۲۲)

ستاسو دژبو په اختلاف او درنگ په اختلاف کېنې زما
 نېبانی دی او نېبانی و حیوانانو ته نه ورکول کېږی ځکه چې
 په هغو کېنې دالله تعالی دپیژندنې صلاحیت هیڅ نسته کېنې د
 انگلستان پیشی به انگریزی ویلائی او دپاکستان پیشی به اردو
 ویلائی او دبنگله دیش سپی به بنگله ویلائی لکن دپوله دنیا
 حیوانان یو رنگه ویل کوی دپاکستان خر هغه سی برغ کوی
 لکه دانگلستان خرچی برغ کوی او انسانان ئې ځکه چې د
 خپل پیژندنې دپاره پیدا کړی دی پدې خاطر دهغو په ژبه او
 رنگ کېنې ئې اختلاف کړی دی لکن دا زمور ناپوهی ده
 چې مور دغه دفضیلت سبب وبولو چې زه سپین یم ته توری.

معلوم سول چي دژبي او رنگ اختلاف دجنگ کولو دپاره نه دی دخدای دپیژندنې او محبت دپاره دی. که پلار خپله یوه نښانې ورکړې نو اولاد دهغه په کتو سره پلار یاده وی یا که په خپل مینځ کې سره جنگیږي؟ الله تعالیٰ خو اختلاف السنه او اختلاف الوان ته خپله نښانې وائی او مور پر ځای دخپل مالک دیادولو پر هغه سره جنگیږو او هغه دخپلو خپلو فضیلت (لویي) سبب جوړه وؤ. پدې خاطر دوهم ځای ئی وفرمایل

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾

(سورة الحجرات، آية: ۱۳)

ستاسی فضیلت او کرامت پر ژبو او رنگو باندی نه دی پر تقویٰ دی څوک چي څومره ډیر متقی وی الله تعالیٰ ته نژدې هغومره مکرم (دعزت خاوند) دی.

۲۶ جمادی الثاني ۱۴۱۹ مطابق ۱۶ اکتوبر ۱۹۹۸ د جمعې شپه ماښام

دژبي او رنگ څخه لوړ یو بې مثاله قوم
لهذا څوک چي ددین څخه بی وفا سول او الله او رسول ئی

پریسنول او وئی غغستل او بیرته یهودی او عیسائی سول نو هیخ فکر مه کوه فَسَوْفَ یَاتِیَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ یُّحِبُّهُمْ وَیُحِبُّوْنَهُ مور په نژدې وخت کبنی دعاشقانو یو قوم پیدا کوو چی دهغو سره به مور محبت کوو او هغه به زمور سره محبت کوی او قوم ئی نازل کړی دی قومونه ئی نه دی نازل کړی ددې شخه معلوم سول چی په ټوله کائینات کبنی چی خومره خلگ دالله تعالی سره محبت کونکی دی هغه ټول یو قوم دی. که شخه هغه دملاوی وی، که دپاکستان وی، دامریکا وی که د افریقه وی، یا دافغانستان وی، تور وی که سپین وی دټوله عالم دخدای عاشقان او دالله تعالی سره محبت کونکی ټوله یو قوم دی.

که دالله تعالی په عاشقانو کبنی ډیر قومونه وای او د تور او سپین فرق وای نو الله تعالی به دقوم لفظ نه وای نازل کړی قومونه به ئی نازل کړی وای چی مور به دخپل عاشقانو قومونه نازل کړو لکن فَسَوْفَ یَاتِیَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ ئِی و فرمایل چی په ټوله دنیا کبنی چی زما خومره عاشقان دی هغه ټوله

يو قوم دى ، دعاشقانو قوم جلا جلا نه وى .

دالله تعالى عاشقان ټول يو قوم دى

هو دمحببت دتعبير(بنکاره کیدو) دپاره دهغو په ژبو او رنگ کښې اختلاف دى دا دليل دااختلاف قوميت نه دى دا اختلاف تعبيرات(مخالفت دبنکاره کولو) دى . مور غواړو چي په جلا ژبو زمور نوم واخستل سي او دجلا رنگو خلگ مور ياد کړي، دا زمور انتظام دى. اختلاف السنه او اختلاف ألوان يعنى دژبي او رنگ په اختلاف کښې مور خپله نښانې او دخپل قدرت تماشه بنکاره کړې ده چي شوک بنگالی وائى، شوک انگریزی وائى، شوک کجراتی وائى او شوک پښتو.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاختلاف﴾

السنتيكم والوانكم﴾

(سورة الروم، آية: ۲۲)

ستاسو رنگ او رنگت او ستاسو ژبي چي جلا جلا دى دا زما نښانې ده، لهذا ددې شخه دافکر مه کوي چي زمور دعاشقانو شو قومونه دى. درنگ او ژبي په اختلاف سره دقوم جلا

کیدل نه لازمیری. شوک چي زموږ سره محبت کوی که شه هم هغه دهر رنگ اود هر ژبی وی یو قوم دی، دټول دنیا عاشقان یو قوم دی، لهندا که ستا سره یو ملاوی یوځای سی، افریقائی یوځای سی، آسیائی یوځای سی، هندوستانی یوځای سی، گجراتی یوځای سی یا افغانی، تاجک یا اُزبک یوځای سی لاکن هغه دالله او رسول سره محبت کوی دهغه سره معانقه (دغیر روغبر) وکه، محبت ورسره وکه چي واه زما گرانه زه او ته دیوې برادری یو، دلته هیڅ رقم اختلاف نسته. دټوله عالم دخدای عاشقان یو قوم دی په دلیل کبسی دقرآن پاک آیت درته وړاندی کوم، دملاوی عالمان دلته موجود دی، دجنوبی افریقه عالمان موجود دی الله تعالی فرمائی **فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ** زه به یو قوم پیدا کړم دهغو به شه بڼه والی وی؟ **يُحِبُّهُمُ اللّٰهُ** تعالی به دهغو سره محبت کوی او **وَيُحِبُّوْنَهُ** او هغه خلک به دالله تعالی سره محبت کوی.

نو دالله تعالی دعاشقانو دقوم اوله علامه دا ده چي الله تعالی به دهغو سره محبت کوی او هغه به دالله تعالی سره

محبت کوی او په بَقْوَمِ کښی چی کومه " با " داخله ده دغه
 اَتی یَاتی چی لازم وه هغه متعدی کوی. څه مطلب ئې سو؟
 چی زما عاشقان دخپل ځانه څخه نه جوړیږی، زموږ دطرف
 څخه عاشقان جوړیږی. پدې خاطر دغه " با " دا معنی پیدا
 کوی چی موږ ئې راولو دخپل عاشقانو یو جماعت او قوم
 چی هغه به موږ خپل عاشقان جوړه وؤ.

الله تعالی چی دچا په قسمت کښی خپل عشق او
 محبت کښیږدی هم هغه دالله تعالی عاشق وی، دچا سره چی
 الله تعالی محبت کوی هغه دالله تعالی سره محبت کوی، دا
 ډیر خوش نصیبه خلگ دی دا ډیر دقسمت خاوندان دی
 پاچاهانو ته دا قسمت نه دی ورپه نصیب که خدای ئې هیر
 کړی دی نو پاچا ټوله ژوند په خپله پاچاهی کښی پریشانه
 دی، شاهي تاج ئې پرسر دی او په سر کښی ئې د سردرد دی.
 دخدای د دوستانو په زړو کښی د نور دریاب بهیږی او
 د شاهانو په سرو کښی د اپوزیشن(حزب مخالف) دسوتی څخه
 دسر درد جوړ وی، شاهي تاج ئې پر سر او خپله دسلطنت پر

چو کی باندی او ترچو کی لاندی د اپوزیشن (حزب مخالف)
 دسوتی فکر هر وخت په پریشانی کښی اخته کړی وی.
 ۹ رمضان المبارک ۱۴۱۸ مطابق ۸ جنوری ۱۹۹۸ سهار د پنج شنبې ورځ

د عاشقانو قومیت

دمثنوی د درس په وخت کښی ئې ارشاد وفرمایلی چی الله
 تعالی آیت **يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ** په نازلولو سره ئې راوبنول چی زه
 دخپل عاشقانو سره محبت کوم او دوی هم زما سره محبت
 کوی لکن **قَدَّمَ اللهُ تَعَالَى مَحَبَّتَهُ عَلَى مَحَبَّةِ عِبَادِهِ لِيَعْلَمُوا**
أَنَّهُمْ يُحِبُّونَ رَبَّهُمْ بِفِيضَانِ مَحَبَّةِ رَبِّهِمْ الله تعالی خپل محبت
 دخپل بندگانو دمحبت تر مخه بیان کړی چی زما بندگان پوه
 سی چی دهغو چی کوم محبت زما سره دی دا هم زما دمحبت
 فیض (برکت) دی.

دا آیت دمرتدو په مقابله کښی نازل سوچی **ثَوَكُ** مرتد
 سول دا بې وفا وه دهغو زما سره محبت نه وو، دا دمحبت
 خاوندان نه وه اوس ددوی په مقابله کښی **فَسَوْفَ يَأْتِي اللهُ**
بِقَوْمٍ نازلوم چی زه به یو قوم دعاشقانو پیدا کړم چی دهغو سره

به زه محبت کوم او هغه به زما سره محبت کوی. معلوم سول
 چی دعاشقانو وجود دالله تعالی دطرفه شخه د فَسَوْفَ یَاتِی اللهُ
 ظهور(بنکاره) دی او دا سلسله به تر قیامته پوری وی عککه چی
 په اَتِیَان لفظ کبئی خو سَوْف دی لاکن دهغه تسلسل نه دی
 مات سوی لهذا که نن هم خوک دالله تعالی په محبت کبئی
 مست وی یا خوک پر خپل د خدای دوست پیر باندى عاشق
 وی نو پوه سی چی داد فَسَوْفَ یَاتِی اللهُ بِقَوْمٍ یو غری
 دی، کوم قوم؟ دِیْحِبُهُمْ وَیُحِبُّونَهُ قوم، دا یو قوم دی، خپل
 عاشقان خدای تعالی یو قوم بللی دی.

لهذا مور یو قوم یو که شه هم خوک پنجابی، خوک
 بنگالی، خوک هندوستانی، خوک فارسی، خوک عربی، خوک
 پښتون، خوک اُزبک، خوک تاجک وی د زرهاؤ هیوادو وی د
 زرهاؤ ژبو وی مگر مور جلا قومونه نه یو هم یو قوم یو. معلوم
 سول چی قومیت په وطنو نه جوړیږی، معلوم سول چی قومیت
 په رنگ، نسل او ژبو نه جوړیږی په ملک، علاقو، خاندانو او
 قومونو نه دی دالله تعالی په عشق سره قومیت جوړیږی. په دنیا

کښې چې خومره دخدای عاشقان دی ټوله یو قوم دی که
 دهر وطن اوهر علاقې دخدای عاشقان جلا جلا قومونه وای
 نو الله تعالیٰ به فَسَوْفَ یَاتِیَ اللهُ بِأَقْوَامٍ نازل کړی وای چې
 مور به ډیر قومونه پیدا کړو لاکن فَسَوْفَ یَاتِیَ اللهُ بِقَوْمٍ واحد
 ئې په نازلولو سره راوبنول چې دټوله عالم عاشقان یو قوم
 دی، هر شوک چې دخدای عاشق وی هغه زمور په قوم کښې
 داخل دی او شوک چې دهغه عاشق نه دی هغه زمور دقوم
 څخه نه دی که څه هم هغه زمور دوطن وی که څه هم زمور
 نژدې قریب وی، زمور وینه، زمور ژبه، زمور ملک، زمور
 صوبه، زمور علاقه زمور قوم نه دی.

زمور قوم دخدای دعاشقانو څخه جوړېږي، ددې
 قومیت دجوړېدو طریقې دوی دی یو یُحِبُّهُمْ او دوهم یُحِبُّوْنَهُ
 یعنی دچا سره چې الله تعالیٰ محبت کوی او شوک چې دالله
 تعالیٰ سره محبت کوی دا قوم هغه دی کوم چې دقومو خالق
 ئې نازله وی، دامریکا، انگلستان او دټول دنیا کافران دغه قوم
 څه پیژنی، ددوی قومیت خو درنگ، نسل، ملک، قوم او دژبو د

اختلاف پر بنياد باندی جوړپیری چی د هغه نتیجه بغض، نفرت او دبنمنی ده. پیدا کونکی پوهیری چی قومیت شه شی دی، چا چی مور ټول پیدا کړی یو دهغه رابنولی قومیت معتبره او مهم دی که ددې کافرانو جوړسوی قومیت؟ ددې قوم خاص بڼه والی رنگ، نسل ژبه او ملک نه دی، ددې خاص بڼه والی **يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ** دی چی دا قوم دالله تعالی سره محبت کوی او الله تعالی ددوی سره محبت کوی.

لاکن الله تعالی اول **يُحِبُّهُمْ** وفرمائی چی الله تعالی ددوی سره محبت کوی مگر څنگه معلوم سی چی الله تعالی ددوی سره محبت کوی؟ **دِيحِبُّهُمْ** ضمیر هم کسان اوس نه سی معلومه وای ځکه چی د وحی نازلیده بند سول، اوس جبرئیل علیه السلام نه سی راتلای په قطعی توگه ئې نه سی معلومه وای چی د فلانکی فلانکی کسانو سره الله تعالی محبت کوی. بیا دالله تعالی دمحبت معلومولو اوس کومه آله ده، ځکه چی دالله تعالی محبت د خپل بندگانو سره پټ دی لاکن دبنندگانو محبت دالله تعالی سره خو بڼکاره دی.

عشق من پیدا و دلبر ناپدید

یعنی زما عشق خو بنکاره دی لاکن زما محبوب (الله تعالی) پت دی زما عشق یعنی اودس کول، لمونخ کول، روژه نیول، طواف کول، جهاد کول، سر قربانول ټول بنکاره دی مگر محبوب (الله تعالی) پت دی

در دو عالم این چنین دلبر که دید

په دواړو جهانو کښی داسی محبوب را بنکاره که چی هغه ئې لیدلی هم نه وی لاکن په یوه ورځ کښی او یا شهیدان د اُحد په لمن کښی پراته دی. دغه رنگه نن هم د بندگانو محبت خو زما سره بنکاره کیری لاکن ای دنیا والو! دِیْحِبُّهُمْ عِلْمٌ بِه تاسو ته څنگه وسی، ته به څنگه پوهیږی چی زه هم دهغو سره محبت کوم ځکه چی د وحی نازلیدل بند سوی دی نو لهدا مخ ته ئې دلیل موجود دی وَيُحِبُّونَهُ کوم خلگ چی زما سره محبت کوی نو پوه سی چی زه هم دهغو سره محبت کوم پر چا چی دِیْحِبُّونَهُ نښانی وویښی نو پوه سی چی دا زما دمحبت فیضان (برکت) دی. يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ اللهُ تعالی په مضارع

نازليدو سره را و بنول چي زما عاشقان به په موجود حال كښي هم زما وفاداره دي او په آينده كښي به هم زما وفاداره وي. دغه آيت دا دليل وركوي چي دمحبت دخاوندانو په صحبت كښي بايد وه وسپرو چي دالله تعالي دائمي (هميشه) وفاداري حاصله سي.

ددې آيت نازلیدل دټوله عالم په عاشقانو كښي د رابطې او دمحبت دزياتوالي ضامن دي ځكه چي كله دوي ته معلوم سي چي مور ټول يو قوم يو نو هر قوم خپل قوم خوبنوي. كومو بچيانو ته چي معلوم وي چي مور ديوه پلار اولاد يو نو دهغو په مينځ كښي محبت وي او دچا تعلق چي دپلار سره كمزوره وي دهغو په مينځ كښي جنگ وي، څوك چي دالله تعالي دمحبت څخه محرومه دي هغه په خپل مينځ كښي جنگيري او دمحبت خاوندان ځكه چي پوهيري چي مور يو قوم يو، يو ځان يو، يو بدن يو پدې خاطر دهغو پر زړه او بدن باندې دالله تعالي محبت غالبه وي. ديوه قوم په احساس سره په محبت كښي پخپله زياتوالي راځي. په ټوله دنيا كښي چي ديو

ملك، علاقې يو دخدای دوست پیدا کړی نو هر دخدای دوست دهغه محبت محسوسه وی، هم دغه سبب دی چی دخدای دعاشقانو تر مینځ هیڅ وخت جنگ نه کیږی یو عاشق دبل عاشق په لیدو سره مست سی ځکه چی دا د فَسُوفِ یَاتِي اللهُ بِقَوْمٍ غَرِي دى. وواياست! آيا دا علم پر (اختر) باندى دالله تعالی عظیم فضل نه دی چی دقرآن پاك دآیت څخه دتصوف مسئلې راوړی او نن په ژوند کښی اول وار دِيْحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ څخه دعاشقانو یو قوم کیدل الله تعالی په زړه کښی راواچول او زما زړه وائی چی الله تعالی (اختر) ددغه علم دپاره خاص کړیدی شاید چی دیو چا ذهن ودغه طرف ته تللی وی چی دالله تعالی هر عاشق که څه هم دهر ملك ، هر علاقې ، هر رنگ، هر نسل وی دا ټول په یو قوم کښی داخله دی، پدې خاطر الله تعالی فَسُوفِ یَاتِي اللهُ بِقَوْمٍ ئې نازل کړی بِاقْوَامٍ ئې نه دی نازل کړی. دقرآن پاك علم هیڅ حد نه لری چی دکلام پاك خاوند(الله تعالی) بې حده دی نو دهغه دکلام رازونه او بڼه والی به څنگه حدولری، دبې حده ذات هر صفت هم بې حده

وی او دا خبره موهم باید په ذهن کښی وی چی دا تفسیر نه دی بلکه دقرآن پاک رازونه دی.

۳ ربيع الاول ۱۴۱۴ مطابق ۲۲ اگست ۱۹۹۳ سهار ۱۱ بجې دیکشني ورځ

دخاندان او قومو مقصد پیژندنه ده

افضلیت او فخر کول نه دی

نن حضرت والا په مجلس کښی دغه آیت وویلی

﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ

شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾

(سورة الحجرات، آية: ۱۳)

حق سبحانه و تعالی ارشاد فرمائی چی ما تاسی دیوه نر

او بنځی څخه پیدا کړی یاست یعنی با با آدم علیه السلام او

بی بی حوا علیها السلام څخه و جَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ او ما

تاسی په جلا خاندانو کښی تقسیم کړی یاست لکن دا

تقسیم دفخر کولو دپاره نه دی بلکه ددې مقصد دی لِتَعَارَفُوا

چی تاسی یو او بل وپیژنی لکن مور پرځای دپیژندنی افضلیت

او فخر کول شروع کړل شوک چي پتيل (يوقوم) دی هغه وائی چي زموږ په مقابله کبني ټول گهټيل دی يعنی بي کاره دی، شوک لمبات (يوقوم) دی شوک گنگات (يوقوم) دی. ددې آيت څخه دا مسئله راووتل چي پرخپل خاندان باندی، پرخپل برادری باندی، پرخپل لقبو باندی فخر کول ناپوهی ده کوم چي دپيژندنې دمقصد خلاف دی. دغه وخت زه بس دا يوڅه نصيحت کوم چي د **لِتَعَارَفُوا** خيال وساتي. فخر کول او ځان افضل بلل جائز نه دی ځکه چي د شعوب او قبائل (قوم) دفرق څخه دالله تعالی مقصد دادی چي په خپل مينځو کبني يو او بل سره وپيژني چي دفلانکی خاندان څخه دی هغه دفلانکی قوم څخه دی. خاندان او قوم دعزت او شرف نه دی، نوبيا عزت او شرافت په څه شی کبني دی؟ مخ ته ارشاد فرمائی

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَى﴾

او دالله تعالی په نزد عزت مند هغه دی شوک چي ډيره تقوی اختيار کړی شوک چي څومره ډير تقوی داره دی دالله تعالی په نزد هغومره ډير عزت مند دی.

په جنت کښې هېڅ صوبه نسته

په خانقاه کښې دامريکا، کينډيا، برطانيه، فرانس، ري يونين،
بنگله ديش، برما، هندوستان، افغانستان وغيره دخو ملکو
خلگ يوخای وه چی دخپل اصلاح دپاره دحضرت والا په
خدمت کښې راغلی وه. دغه رنگه دپاکستان دخو صوبو
(ولایتو) خلگ هم وه ددوی په لیدو سره حضرت صاحب
ارشاد وفرمائی چی داسلام دحقیقت یوغت دلیل دی چی
تور، سپین، غنم رنگی دهر رنگ خلگ جمع سوی او دلته
درنگ او ژبی هېڅ فرق نسته ځکه چی په جنت کښې هېڅ
ملك او هېڅ صوبه نسته هلته نه فرانس سته نه امریکا نه
هندوستان نه بنگله ديش نه پنجاب نه سنده نه بلوچستان نه
افغانستان سته نه کندهار نه کابل سته نه مزارشريف لهندا خوك
چی جنت ته ځی دهغو په زړو کښې قوم پرستی نه وی، هم
دغه نښانی ده چی دا جنتی خلگ دی او په جنت کښې به د
ټولو ژبه عربی وی او چا چی عربی نه ئی ویلې الله تعالی بی
هغه ته وروښوی هر جنتی به عربی وائی.

هلته به قومیت، صوبائیت، لسانیت نه وی چی
 پنجاپی به پنجابی وائی، سندھی به سندھی وائی د گجرات دا
 به گجراتی وائی، کندهاری به پښتو وائی، کابلی به فارسی
 وائی، اُزبک به اُزبکی وائی، تاجک به تاجکی وائی بلکه هلته به
 ټوله عربی وائی.

رسول الله ﷺ و فرمائیل چی الله تعالی ارشاد فرمائی

﴿وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ﴾

﴿وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ وَالْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ﴾

(مؤطا مالک، باب ما جاء فی المتحابین فی)

زما محبت دهغه خلکو دپاره واجب سی شوک چی زما په خاطر
 په خپل مینخ کښی محبت سره کوی، دهغو په مینخ کښی
 دمحبت سبب زه یم نه خپلوی، نه قرابت، نه کاروباری شراکت
 هیخ رقم دوستی ئی نسته، نه ملکی، نه علاقائی، نه دژبی، شوک
 انگریزی وائی، شوک عربی وائی، شوک اردو، شوک پښتو وائی،
 شوک فارسی، شوک اُزبکی وائی، شوک تاجکی مگر زما په خاطر
 یو دبل سره محبت کوی نو دوی ته خپل محبت عطاء کول پر

ما واجبیری. دقیامت په ورځ به اعلان و سی اَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ فِيَّ
 چیری دی هغه خلگ چي په دنیا کښی ئې زما په خاطر په خپلو
 مینځو کښی محبت سره کوی هغه خلگ دی زما دعرش
 وسای ته راسی. نو معلوم سول چي دجنت وخواوندانو ته په
 جنت کښی دعرش عظیم کومه سایه ورپه نصیب کیری
 دخدای دپاره محبت کونکو ته به هغه سایه دمحشر په میدان
 کښی ورپه نصیب سی او ددوی سره به هیڅ حساب نه کیری.

ژبه او رنگ دالله تعالی دوی ډیری لوئی نښانی دی

الله تعالی نن یو علم عظیم راته عطاء کړی چي یوه ژبه
 په زړه کښی حقیره (کمه) بلل یا په ژبه سره ئې ښکاره کول په
 دغه کښی دکفر خطر ده. په تها نه بهون (هندوستان) کښی
 حضرت تهانوی رحمة الله علیه دیو سړی خط وویلی چي
 دبنگال شخه راغلی وؤ په هغه کښی لیکلی وه (هم بهت
 هانستا هے) یعنی زه ډیرخاندم ددې علاج راوښوه، دحضرت
 په مجلس کښی یو سړی وویل چي دابنگالی معلومیږی،
 حضرت ورته وفرمایل چي ستا ددغه جملې شخه دحقارت

(کموالی) بوی راځی چی دبنګال خلګ او دهغو ژبه دی
 حقیره (کم تره) وبلل لهدا ته ولاړسه بیرته کلمه ووايه او دوه
 رکعته دتوبې لمونځ وکه. لهدا ژبه حقیره بلل پدې خاطر
 حرام ده چی الله تعالی فرمائی **وَ اِخْتِلَافُ السِّنْتِكُمْ وَالْوَانَکُمْ**
 اې دنیاوالو! ستاسی دژبو او ستاسی درنګو اختلاف زما
 نبنانی ده او په نبنانی سره پیژندنه کیری یعنی ستاسی دژبو او
 رنګو اختلاف زما دمعرفت (پیژندنی) ذریعه ده.

زه د افریقه په ملک ملاوی کبنی وم یوسهار سپیانو غپل ما
 ودوستانوته وویل چی دحیوانانو ژبه ځکه چی الله تعالی دخپل
 معرفت (پیژندنی) ذریعه نه ده جوړه کړی پدې خاطر دتوله دنیا
 دحیوانانو هم یورنګه ژبه ده. سپی که دپاکستان وی یا دافریقې وی
 یا دامریکې او برطانیې وی که دافغانستان بوبو به کوی او پیشی که
 دهر وطن وی میاؤ به وائی لاکن دانسانانو ژبی جلا دی ځکه چی
 هغه ئی دخپل نبنانی او معرفت (پیژندنی) ذریعه جوړه وله چی
 خلګ الله تعالی وپیژنی چی واه څنګه قدرت دی ستا چی څومره
 ژبی تا پیدا کړی دی.

لهذا يوه ژبه يا يو رنگ مثلاً توران حقير (کم) بلل په دغه کښی د کفر اندیبننه ده. یوسری یو لنډی سړی ولیدی پر ویخندل نو هغه ورته وویل چی پر پیاله خاندې که دپیالې پر جوړونکی باندی، پر پیاله باندی خندل دپیالې پر جوړه ولو والا باندی خندل دی. دچا پر جوړ سوی شی باندی مسخرې کول لکه پر جوړولو والا باندی چی مسخرې کول دی. ددغه آیت په تشریح کښی دْمُجَدِّدِ زمانه حکیم الامت لوړ ذکر سوی عمل زموږ تصدیق کوی. هر انسان که دهر رنگ وی او دهر ژبی وی په هغه کښی دخدای دوست دجوړیدو صلاحیت موجود دی، ایمان راوړی او تقوی اختیار کړی دخدای دوست سو. لهذا عقلاً هم څوک حقیر (کم تر) بلل جائز نه دی. لاکن دژبو په باره کښی په ناپوهی ډول سره شیطان کم والی په زړه کښی ورواچوی. ددې باید خاص فکر وساتل سی چی دچا کم والی په زړه کښی رانه سی.

تعصّب (قوم پرستی) د کفر نښانی ده

ددې وروسته حضرت والا ومولانا عبدالمتمین صاحب ته وفرمایل چه په بنگله ژبه ددغه ترجمه و که، دبنگله دیش څخه

پنځلس کسان دحضرت والا سره د عمرې ادا کولو د سعادت حاصلولو دپاره راغلي وه. د ترجمې وروسته ئې وفرمايل چې وگورئ! بنگله ژبي وټولو ته خوند ورکړی. خوند ئې په څه خاطر وکړی؟ په خاطر ددې چې وزړه ته ايمان داخل سو، که قوم پرستی او نفسانیت وای نو خوند به ئې نه وای کړی، په دغه خاطر زما دوستان په خپل مینځ کښی ډیر محبت سره لری. مور ټول یو اُمت یو. رسول الله ﷺ دهر ژبی نبی دی دبنگله دیشی، هندوستانی پاکستانی، افغانی، برطانوی، افریقائی، امریکائی رسول الله ﷺ دټولو نبی دی، دجلا جلا ژبو خاوندانو نبی یو دی، په دغه خاطر مور ټول یویو، چې زمور الله یودی او زمور رسول یودی نو مور ټول یویو. په دغه خاطر الله تعالی مور ټول یوقوم بللی یو.

﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ

يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾

(سورة المائدة، آية: ۵۴)

په تاسو کښی چې څوک مرتد سی دهغه په مقابله کښی به الله

تعالی یو قوم پیدا کړی چی دهغو سره به الله تعالی محبت کوی او هغه به دالله تعالی سره محبت کوی. الله تعالی قوم نازل کړی دی قومونه ئې نه دی نازل کړی ددې څخه معلوم سول چی دخدای عاشقان ټول یو قوم او یو ملت دی که څه هغه عربی وی که عجمی وی، سپین وی که تور وی، که څه هغه عربی وائی یا انگریزی وائی، بنګله وائی یا که اردو وائی چی هره ژبه وائی لاکن دالله تعالی سره محبت کونکی ټول یو قوم دی، یو امت دی. پدې خاطر دژبی په اختلاف یا درنگ په اختلاف سره خپل ځان دیو او بل څخه بالا یا کم بلل کفر دی. فرض ئې کړی که دالله رسول ﷺ دغه وخت زمور په مینځ کښی راسی نو علیه السلام خو به عربی وائی لاکن په هره ژبه کښی به ترجمان جوړ کړی. دعلیه السلام ترجمه به په هره ژبه کښی وی. معلوم سول چی هره ژبه زمور ده. همدغه رنگه ددین یوعالم ونورو ته ددین رسولو دپاره دهر ژبی یوترجمان غواړی. پدې خاطر دژبو څخه نفرت مه کوی. دژبو څخه په نفرت کښی دکفر بوی راځی. هره ژبه

الله تعالیٰ خپله نښانې بللې ده **وَ اِخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَ اَلْوَانِكُمْ** دژبو اختلاف او ستاسې درنگو اختلاف په دغه کښې زما نښانې دي. **دالله تعالیٰ نښانې** حقیره (کم تره) بلل، دهغه څخه نفرت کول کفر دی. دژبې څخه نفرت کول یا درنگ څخه نفرت کول چې دغه تور دی هغه سپین دی دا ټوله دکفر خبرې دي.

هر رنگ چې وی او هره ژبه چې وی انگریزی وی، فارسی وی، عربی وی، بنگالی وی، اردو وی، پښتو وی، اُزبکی وی، تاجکی وی ټوله **دالله تعالیٰ نښانې** دي. پدغه خاطر **دالله تعالیٰ نښانې** حقیره بلل، ذلیله بلل، کمتره بلل کفر دی. بس قوم پرستی او صوبائیت چې دافلانکي دی هغه فلانکي دی پدغه خاطر فلانکي دفلانکي څخه بهتره دی دا دکفر نښانې ده او دجنت څخه دمحرومي علامه ده. کوم خلک چې جنت ته تلونکي دي هغه دقوم پرستی څخه پاک وي ځکه چې په جنت کښې درنگو او ژبو اختلاف نسته، په جنت کښې هیڅ صوبه نسته، په جنت کښې به دټولو ژبه عربی وی، ټول به عربی وائی.

اوس که شوک و وائی چی مورخو عربی نه سو ویلای عککه چی
 مورخ عربی ویلې نه ده نو جواب ئې دا دی چی هلته به ئې الله تعالی
 وروښوی دجنت نعمتونه دکارولو طریقه به الله تعالی پراهام
 کړی (په زړه کښی ورواچوی). دجنت نعمتونه داسی دی

﴿مَا لَآ عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ

عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ﴾

(صحيح البخاری، کتاب بدء الخلق، باب ما جاء في صفة الجنة)

چی نه یوې سترگی لیدلی دی، نه یو غور او ریدلی، نه پر یوه زړه
 دهغه خیال تیر سوی لکن کله چی دالله تعالی دیدار وی
 نوجنت به هم دچا په یاد نه وی چی جنت چیری دی او دجنت
 حوری چیری دی دالله تعالی په دیدار کښی به داسی خونند
 وی. الله تعالی دی زمور دتولو دبلد امین (مدینې) په برکت سره
 او دکعبې شریفی په برکت سره جنتی کیدل راپه نصیب کړی،
 په جنت کښی اول داخلیدل راپه نصیب کړی، الله پاک دی مو
 ددورخ دعذاب شخه وساتی او جنت دی راپه نصیب کړی او
 دجنتی اعمالو توفیق دی راپه برخه کړی او الله تعالی مودی

ددورخ شخه وساتی او ددورخی اعمالو شخه مودی هم
وساتی او الله تعالی دی زموږ بدعملی، کمزوری، خطاوی را
معاف کړی. الله تعالی دی په خپل رحمت سره همیشه
خوشحالی رابنکاره کړی او دغم شخه مودی وساتی، بې له
دحق دغوښتنی شخه په خپل فضل او صرف په خپل رحمت
سره دخپلی دوستی دلور شخه لور مقام راته عطاء کړې. مورته
هم زموږ اولادوته هم، زموږ کوروالاؤ ته هم او زموږ کوم
دوستان او احباب چی دلته نسته هغوته ئې هم ورپه نصیب
کړې او دټولو مسلمانانو په حق کښی زما دعا قبوله کړې او
وتولو کافرانو ته هم ایمان ورپه نصیب کړې او ولی کامل غنی
جوړ کړې، خپل رحمت پرټوله عالم واوروې ماهیانو ته په
أبو کښی، حیوانانو ته په غنګلو کښی او مرغانو ته په هواؤ کښی
عافیت ورپه نصیب کړې پر ټول عالم باندي درحمت باران
واوروې.

وَصَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ

زمور پيژندنه

بڼه پدې پوهسي چي زمور پيژندنه په ژبه، رنگ، سيمه او قوم سره نه دي بلکه زمور پيژندنه مسلمان کيدل دي. په يو غزا کښي رسول الله ﷺ پر يوقوم باندې راتيږدي. عليه السلام دهغو څخه پوښتنه وکړه چي

﴿مِنَ الْقَوْمِ﴾

ستاسي قوم څه دي؟ نو هغو جواب ورکړي چي

﴿نَحْنُ الْمُسْلِمُونَ﴾

مور ټوله مسلمانان يو.

(سنن ابن ماجه، كتاب الزهد، باب ما يرجي من رحمة الله يوم القيامة ص ۳۱۸)

ازارشات

شيخ العرب والعجم عارف بالله حضرت اقدس مولانا شاه حكيم محمد اختر صاحب دامت بركاتهم